

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/111/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010233
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2322010233.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných A. A., nar. X.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXX/X, D. a A. E., nar. X.XX.XXXX v D., trvale bytom F. G. XXX, pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona v znení účinnom od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e), písmeno f) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona o odvolaní obžalovaných A. A. a A. E. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 4.6.2025, sp. zn. 5T/17/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.3.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obom obžalovaným vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému A. A., nar. X.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXX/X, D.,

s a u k l a d á

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno f), písmeno k) Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze:

- osobne sa ospravedlniť poškodenej H. I., nar. XX.X.XXXX v B., bytom G.. J. XXXX/XX, C. a poškodenému K. I., nar. XX.X.XXXX v C., bytom G.. J. XXXX/XX, C.,
- zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/7/2021 zo dňa 14.6.2022 právoplatný dňa 14.6.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému A. E., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom F. G. XXX,

s a u k l a d á

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 4.6.2025, sp. zn. 5T/17/2022, uznal obžalovaného A. A. (ďalej len „obžalovaný A.“) a obžalovaného A. E. (ďalej len „obžalovaný E.“) za vinných zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e), písmeno f) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že obvinení A. A., A. E. a J. L. (ktorá počas trestného konania zomrela) v presne nezistenom čase dňa 05.06.2020 v meste D. B. M. K. D. pred panelovým domom č. 5 sa dohodli, že vylákajú peniaze od poškodenej L. N., pričom obv. J. L. poškodenú poznala dlhodobo ako svoju dôverčivú a ľahko ovplyvniteľnú susedu a pod zámienkou, že jej sľúbia pomoc pri vybavení poskytnutia úveru bankou, nakoľko mali vedomosť, že pošk. L. N. má reálny záujem o úver z banky za účelom zhotovenia pomníka pre svojho nebohého manžela, následne na čo dňa 05.06.2020 v čase o 07:30 hod. podľa predchádzajúcej dohody s obvinenými, obv. J. L. napísala poškodenej cez Messenger, aby v čase o 08:00 hod. toho dňa zišla dolu pred panelový dom na adrese jej trvalého pobytu, kde obv. A. A. v čase o 08:00 hod. toho dňa odstaviť osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb 3T, AA sedan, EVČ: C. XXX H., VIN: A., šedej metalízy, ktorého vlastníkom a držiteľom je obv. A. E., do ktorého po naliehaní obv. J. L. nasadla poškodená spolu s obvinenými a spoločne sa presunuli týmto motorovým vozidlom do mesta Dunajská Streda, kde obvinení A. E. a J. L. zostali v kaviarni nezisteného názvu a obv. A. A. sa podľa predchádzajúcej dohody s obvinenými presunul s poškodenou do pobočky I. banky na adrese: E. O. O. XXX, H. C., kde si poškodená vybavila spotrebiteľský úver č. 20/3002/198680SES vo výške 5.000, Eur, ktorý jej vo výške 4.980, Eur vyplatila pracovníčka I. banky vo finančnej hotovosti, ktorú si poškodená uschovala do svojho batohu, následne na čo pred pobočkou P. O. na adrese: B. Q. K. XX, H. C., si od nej obv. A. A. vypýtal finančnú hotovosť vo výške 200,- Eur pre pracovníčku R. O. ako odmenu za sprostredkovanie úveru a pritom ako poškodená uvedenú finančnú hotovosť vyberala zo svojho batohu jej túto obv. A. A. vzal a ponechal si finančnú hotovosť vo výške 3.500,- Eur so slovami, že tieto si necháva ako odmenu za vybavenie úveru, ale na odmenu za sprostredkovanie úveru pre R. O. zaplatil len 200 eur, následne na čo počas cesty osobným motorovým vozidlom z mesta Dunajská Streda späť do D. si od poškodenej vypýtal obv. A. A. ešte 200,-€, obv. A. E. 500,-€ a obv. J. L. 100,-€, ktoré im poškodená dobrovoľne odovzdala, pričom obvinení uvedeným spôsobom uviedli poškodenú do omylu v otázke, že aká suma zostane poškodenej z úveru, hoci od začiatku mali jediný zámer, aby vylákané peniaze si nechali pre seba a takto konali s vedomím, že poškodená je staršia osoba s viditeľným telesným postihnutím chýba jej od lakt'a ľavá končatina, ktorú zneužili ako ľahšiu korisť, ktorá sa nedokáže brániť, a takto spoločným konaním seba obohatili na škodu majetku poškodenej L. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. D. G. X, D. o sumu v celkovej výške 4.100,- Eur.

Za to obžalovanému A. uložil podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, 42 odsek 1, § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného A. na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému A. rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/7/2021 zo dňa 14.6.2022 právoplatný dňa 14.6.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému E. uložil podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému E. výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu škody vo výške 4.100 eur poškodenej L. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. D. G. X, D. (ďalej len „poškodenej“), pričom so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku na civilný proces. (ďalej len „napadnutý rozsudok“)

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní, prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta si ponechal lehotu na podanie odvolania a obaja obžalovaní podali odvolanie proti rozsudku, nesúhlasili s trestom a uviedli, že sú nevinní.

Obžalovaný A. podaním prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Haládika (ďalej len „obhajca“) zo dňa 10.6.2025 odôvodnil podané odvolanie. Obžalovaný A. uviedol, že v tomto konaní už bol rozsudkom okresného súdu z 21.8.2024 oslobodený spod obžaloby, keďže súd akceptoval zhodné výpovede obžalovaných a prihliadol na rozpory vo výpovedi poškodenej. Prokurátor proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal odvolanie a krajský súd tento rozsudok zrušil a vec vrátil na znovu prejednanie. Obžalovaný uviedol, že okolnosť, že poškodenej mal zobrať z obálky sumu 3.500 eur nebola ničím preukázaná, keďže poškodenej uviedla, že sú nevinní, pričom nebolo preukázané, že by zmenená výpoveď poškodenej dňa 21.8.2024 bola ovplyvnená strachom z obžalovaných. Podľa obžalovaného A. sa okresný súd po vrátení veci krajským súdom nevysporiadal s pochybnosťami o okolnostiach skutku, nevykonal ďalšie dôkazy ani opätovne nevypočul poškodenú. Nebolo preukázané, že by obžalovaní mali od počiatku zámer, vylákať od poškodenej peniaze a nechať si ich pre seba. Obžalovaný A. navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby.

Obžalovaný E. podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.7.2025 odôvodnil podané odvolanie, kde uviedol, že s daným rozsudkom nesúhlasí v celom rozsahu, lebo sa cíti nevinný.

Spis bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaniach oboch obžalovaných dňa 23.9.2025.

Za účelom prejednania odvolania oboch obžalovaných nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 17.3.2026, na ktorý sa dostavili prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava, obhajca a v priebehu verejného zasadnutia sa dostavil aj obžalovaný E.. Obžalovaný A., ktorý bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený, súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, pričom ani strany takýto návrh nemali.

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu navrhol odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného A. sa pridržiaval písomne podaného odvolania, pričom mal v úmysle navrhnúť opätovné vypočutie poškodenej, ale na verejnom zasadnutí sa dozvedel, že zomrela. Súčasne poukázal na dlhú dobu, ktorá uplynula od spáchania údajného skutku, čo svedčí o pochybnostiach, či sa obžalovaní skutku dopustili. Navrhol obžalovaného A. oslobodiť spod obžaloby.

Obžalovaný E. uviedol, že je nevinný a žiada, aby ho súd oslobodil.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podali obaja obžalovaní ako oprávnené osoby, proti výrokom, proti ktorým odvolanie aj podať mohli a urobili tak v zákonom stanovenej lehote, nezistiac dôvody na zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolania oboch obžalovaných čo do výroku o vine nie sú dôvodné, avšak bolo dôvodné obžalovaným ukladať miernejšie tresty ako im boli uložené okresným súdom.

K priebehu doterajšieho konania krajský súd uvádza, že v predmetnej trestnej veci bol dňa 21.8.2024 okresným súdom vyhlásený oslobodzujúci rozsudok pôvodne voči trom obžalovaným, teda A. A., A. E. a obžalovanej J. L., ktorí mali daný skutok spáchať v spolupáchateľstve. Na odvolanie prokurátora bol uznesením krajského súdu z 11.3.2025, sp. zn. 6To/127/2024 tento oslobodzujúci rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno c) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená okresnému súdu na znovu prejednanie a rozhodnutie. Okresný súd uznesením zo dňa 6.5.2025 trestné stíhanie obžalovanej J. L. zastavil, pretože obžalovaná dňa XX.XX.XXXX zomrela. Z lustrácie z registra obyvateľov vyplýva, že aj poškodená zomrela, a to dňa 22.6.2025.

K výroku o vine oboch obžalovaných:

Krajský súd sa stotožňuje do závermi okresného súdu v napadnutom rozsudku ohľadom uznania viny oboch obžalovaných, pričom okresný súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k správne právnemu záveru.

Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, krajský súd uvádza, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho

vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Hodnotiť však treba všetky dostupné dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom treba prihliadať aj na prípadné vzájomné vzťahy medzi poškodenými, svedkami, či inými osobami.

V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

Poškodená na hlavom pojednávaní vypovedala dva krát, prvý krát dňa 26.9.2023 a druhý krát dňa 21.8.2024, pričom pred týmto pojednávaním predložila súdu čestné prehlásenie o nevine obžalovaných. Výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní boli diametrálne odlišné, pričom okresný súd správne vyhodnotil, že na výpoveď poškodenej zo dňa 21.8.2024 nemožno vôbec prihliadať. Poškodená pri tejto výpovedi dňa 21.8.2024 poprela vinu obžalovaných, pričom sa odvolávala na predložené čestné prehlásenie, ktoré jej mal spísať notár, čo však nebola pravdivá skutočnosť, nakoľko z neho nevyplýva, že by bolo spísané notárom, iba podpis poškodenej na čestnom prehlásení bol overený na Mestskom úrade v Šali. Poškodená v tejto výpovedi uviedla že od roku 2018 nebola v Dunajskej Strede, pričom poprela aj to, že by ju obžalovaní viezli do Dunajskej Strede a že by im odovzdala nejaké peniaze, hoci túto skutočnosť zhodne tvrdili aj obžalovaní a prítomnosť poškodenej v banke je potvrdená pracovníčkou banky ako aj kamerovými záznamami. Okrem toho poškodená poprela aj to, že by sa stretla so sprostredkovateľkou úveru pani O., hoci táto svedkyňa to potvrdila, čo sa zhoduje taktiež aj s kamerovými záznamami. Je teda evidentné, že výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 21.8.2024 musela byť ovplyvnená, keďže poškodená poprela aj inými dôkazmi preukázané skutočnosti. Sama poškodená pritom pri tejto výpovedi priznala, že na pojednávanie uvedeného dňa cestovala spolu s obžalovanou J. L. a rozprávala sa s ňou aj pred konaním hlavného pojednávania na chodbe.

Ako vierohodnú a neovplyvnenú správne vyhodnotil okresný súd výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 26.9.2023, kedy na pojednávanie prišla v sprievode syna S. N., ktorý vypovedal aj ako svedok, pričom pri tejto výpovedi poškodená podrobne popísala okolnosti ako poprosila susedu obžalovanú J. L. o vybavenie pôžičky, ktorú vedel vybaviť obžalovaný E., pričom poškodená išla autom so všetkými tromi obžalovanými do Dunajskej Strede za pani O., prostredníctvom ktorej jej pomohli vybaviť úver, pričom obžalovaný A. navrhoval vyšší úver až 20.000 eur, ale bol jej schválený len úver 5.000 eur v I. banke, kde s poškodenou bol v banke aj obžalovaný A. a svedkyňa O.. Tieto okolnosti uvádzané poškodenou, sú potvrdené aj výpoveďami všetkých troch obžalovaných, svedkyňou O., ako aj pracovníčkou banky, ktorá poškodenej úver poskytovala a taktiež kamerovými záznamami z banky i zmluvou o úvere. Poškodená v tejto výpovedi jednoznačne uviedla, že obžalovaný A., potom čo si poškodená v banke vybrala poskytnutý úver takmer v celej výške, s poškodenou vyšiel z banky a povedal jej, že treba zaplatiť províziu pani O. 200 eur, avšak poškodenej povedal, aby išli ďalej mimo kamier, kde si poškodená dala dole ruksak, aby vybrala peniaze, ale obžalovaný A. jej povedal, aby mu dala obálku, že si to napočíta, pričom si napočítal 3500 eur a 200 eur pre pani O. a uviedol jej, že je to tak dobré. Na to poškodená nič nepovedala a odišla do kaviarne za obžalovanou L. a obžalovaným E.. Obžalovaní A. a E. vo vzťahu k výpovedi poškodenej popreli len skutočnosť, že si obžalovaný A. mal z obálky zobrať od poškodenej sumu 3500 eur, ostatné okolnosti skutku nepopierajú. Okresný súd dôvodne uveril aj tejto časti výpovede poškodenej zo dňa 26.9.2023 nezistiac dôvod, prečo by v tejto časti podrobne opísaných udalostí mala poškodená klamať, pričom výpoveď poškodenej je podporená aj vyjadrením obžalovanej L., ktorá vo výpovedi v prípravnom konaní uviedla a potvrdila to aj na hlavnom pojednávaní, že jej poškodená po tom, čo za nimi prišla z banky do kaviarne uviedla, že si od nej obžalovaný A. vypýtal 3500 eur za sprostredkovanie pôžičky. Túto okolnosť poškodená po nejakej dobe po skutku uviedla aj svedkyňa O.. Poškodená tak hneď po skutku uvádzala skutočnosť, že jej obžalovaný A. zobral 3500 eur a sťažovala sa, že z poskytnutého úveru nemala žiadny úžitok. Až neskôr poškodená túto okolnosť uviedla synovi a následne podala trestné oznámenie.

Z vykonaného dokazovania tak okresný súd správne vyhodnotil, že obžalovaní, aktuálne už len A. a E., nakoľko obžalovaná L. zomrela, sa spoločným konaním na škodu poškodenej obohatili, tým, že poškodenú uviedli do omylu, pričom jej spôsobili škodu, čo bolo jednoznačne preukázané výpoveďou poškodenej vykonanou na hlavnom pojednávaní dňa 26.9.2023, ktorú výpoveď bolo dôvodné hodnotiť ako vierohodnú a neovplyvnenú, pričom autenticita tejto výpovede je potvrdzovaná aj ostatnými dôkazmi, a to výpoveďou svedkyne O., kamerovými záznamami, previerkou výpovede poškodenej, úverovou

zmluvou a v podstatných bodoch aj vyjadreniami obžalovaných, až na popieranie prevzatia sumy 3500 eur obžalovaným A..

Vzhľadom k tomu, že obžalovaní spoločne vybavovali kontakt poškodenej so svedkyňou O., ktorá jej mala sprostredkovať úver, a súčasne aj poškodenú spoločne odviezli do Dunajskej Stredy, kde obžalovaný E. bol vlastníkom vozidla, pričom obžalovaný A. išiel osobne s poškodenou aj do banky a navrhoval aj vyššiu sumu úveru, hoci stačilo, ak by poškodenej len sprostredkovali kontakt so svedkyňou O., je zrejmé, že konali koordinovane a po vzájomnej dohode s cieľom sa na úkor poškodenej pri získaní úveru sa obohatiť, o čom svedčí aj skutočnosť, že keď poškodená v kaviarni obžalovanej L. za prítomnosti obžalovaného E. oznámila, že si od nej obžalovaný A. zobral 3500 eur, na toto nereagovala tak, že by chránila práva poškodenej.

Okresný súd tak správne ustálil vinu obžalovaného A. a obžalovaného E., pričom obžalovaná L. medzičasom zomrela.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, že v konaní o odvolaní, ktoré je dvojinštančné, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je okrem iného nadbytočné vecne správne argumenty okresného súdu uvedené v napadnutom rozsudku replikovať aj v odvolacom rozhodnutí, postačí na ne len poukázať.

K výroku o treste oboch obžalovaných

Okresný súd v napadnutom rozsudku obžalovanému A. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovanému E. uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov.

Čo sa týka trestu ukladaného obžalovanému A. okresný súd postupoval správne, ak tomuto obžalovanému ukladal súhrnný trest, nakoľko skutok v danej veci je v súbehu so skutkom vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/7/2021, a taktiež správne vyhodnotil poľahčujúce aj priťažujúce okolnosti, čo aj náležite odôvodnil.

Krajský súd sa však nestotožnil s uloženou výmerou súhrnného trestu obžalovanému A., prihliadnuc na skutočnosť, že skutok vo veci sp. zn. 2T/7/2021, s ktorým je skutok v danej veci v súbehu, bol oveľa závažnejší, keďže ním bola spôsobená škoda prevyšujúca sumu 90.000 eur, preto nebolo dôvodné aj vzhľadom na odstup času od skutkov, ukladať obžalovanému A. prísnejší trest odňatia slobody. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/7/2021 bol obžalovanému A. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmienené odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom. Podľa krajského súdu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky je dostatočný zohľadniac oba skutky v súbehu, najmä s ohľadom na oveľa vyššiu škodu spôsobenú obžalovaným A. pri skutku vo veci sp. zn. 2T/7/2021, avšak súčasne mal za to, že s ohľadom na skutočnosť, že priamo obžalovaný A. vo vzťahu k poškodenej v danej veci vykonal rozhodujúcu časť konania, nebolo dôvodné obžalovanému A. upúšťať od uloženia súhrnného trestu. Obžalovanému A. tak krajský súd uložil súhrnný trest vo výmere 3 roky, ktorý trest považuje za primeraný a spravodlivý vo vzťahu k obojmu skutku. V prípade obžalovaného A., ktorý sa od roku 2006 nedopustil trestnej činnosti, pričom skutkov, za ktoré mu bol ukladaný súhrnný trest sa dopustil v roku 2018 a 2020, nebol nevyhnutný výkon uloženého trestu, preto krajský súd obžalovanému A. uložený súhrnný trest odňatia slobody podmienené odložil, avšak určil mu o rok dlhšiu skúšobnú dobu, a to vo výmere 5 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol predchádzajúci trest uložený s probačným dohľadom, aj súhrnný trest bol ukladaný s probačným dohľadom, pričom krajský súd prevzal uložené povinnosti obžalovanému A. z predchádzajúceho odsúdenia vo veci sp. zn. 2T/7/2021, a to ospravedlniť sa obojmu poškodeným v tej veci a zamestnať sa.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené úvahy obžalovanému A. uložil miernejší trest ako okresný súd, ktorý považuje za primeraný a zákonný.

Čo sa týka trestu ukladaného obžalovanému E. okresný súd postupoval správne ak obžalovanému ukladal samostatný trest. Okresný súd však nesprávne v odôvodnení napadnutého rozsudku zohľadňoval súbeh s vecou Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/77/2022, keďže správne mal zohľadniť súbeh s vecou Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/30/2020, kde bol vydaný trestný rozkaz 23.6.2020, teda skôr ako bol spáchaný skutok v danej veci, ktorý sa stal 5.6.2020. Keďže na obžalovaného E. sa vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/30/2020 hľadí ako keby nebol odsúdený, ustanovenia o súhrnnom treste sa s poukazom na § 42 odsek 3 Trestného zákona nepoužili.

Okresným súdom uložený trest obžalovanému E. vo výmere 3 roky s ohľadom na mieru účasti tohto obžalovaného na stíhanom skutku, ako aj ostatných okolnostiach, považoval krajský súd za prísny. Obžalovanému E. bolo možné ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 2 roky, pričom krajský súd takto uložený trest považuje za primeraný a spravodlivý. Ani krajský súd tak ako okresný súd u obžalovaného E. nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť.

Uložený trest s prihliadnutím na osobu obžalovaného E., jeho život pred spáchaním tohto skutku, ako aj okolnosti prípadu, bolo dôvodné podmieňečne odložiť, keďže na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného, nebol výkon trestu nevyhnutný. Skúšobnú dobu pritom krajský súd taktiež určil kratšiu a to v trvaní 2 roky, ktorú považuje za dostatočnú, aby obžalovaný preukázal, že sa už ďalšieho protiprávneho konania nedopustí.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo vzťahu k obom obžalovaným vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.